



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1683/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.20.571/2022/8. számú részítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte a Kúria Pfv.I.20.571/2022/8. számú részítélete, a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.637.203/2021/6. számú részítélete, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.P.22.156/2019/36-I. számú részítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó szerint a bírói részítéletek sértik az B) cikk (1) bekezdését, a II. cikkét, a VI. cikk (2) bekezdését, a XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XV. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseit, a XXII. cikk (1) bekezdését, és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit. Az indítványozó kérte a támadott ítéletek végrehajtásának felfüggesztését.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló alapügy lényege szerint az indítványozó alperes mint haszonbérelő a felperes Önkormányzattal mint haszonbérbeadóval kötött szerződés értelmében 2008 óta használta az Önkormányzat tulajdonában álló földrészletet, amelynek korábbi haszonbérelője az indítványozó házastársa volt. Az indítványozó házastársát megelőző bérlők az ingatlanon felépítményt létesítettek, amelyet az indítványozó házastársa megvásárolt. A felek 2015-ben új, rekreációs célú földhasználati szerződést kötöttek az ingatlan használatára 2017. december 31-ig. Az Önkormányzat 2017. november 28-ai levelében arról tájékoztatta az indítványozót, hogy a szerződés annak lejártával megszűnik, új szerződés megkötésére nincs lehetőség, ezért felszólította a felépítmény elbontására, a bontási törmelék elszállítására, valamint az ingatlan visszaadására. Az indítványozó több levélben kérte a korábbi bérelő és az általa végzett beruházások elszámolását. Ezt követően az Önkormányzat 2018. június 30-ig biztosította használati szerződés megkötését,

azonban 2018. márciusi levelében arról tájékoztatta az indítványozót, hogy az ingatlan további bérbevételeire nincs lehetősége, kérte az ingatlan kiürítését. Az Önkormányzat keresetében az ingatlan kiürítésére, birtokba adására, bontásra és a törmelék elszállítására, valamint használati díj megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót. Az Önkormányzat keresete szerint az indítványozó a határozott idejű szerződés lejártával köteles az ingatlan visszaadására, az indítványozónak nincs olyan követelése, amelyre tekintettel visszatarthatja az ingatlant, továbbá valamennyi bérleti szerződés tartalmazta az esetlegesen létesített felépítmény elbontásának kötelezettségét, valamint a szerződésük szerint egymással mindenre kiterjedően elszámoltak.

- [3] Az első fokon eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.P.22.156/2019/36-I. számú részítéletével kötelezte az indítványozót az ingatlan kiürítésére és birtokba bocsátására, illetve a lebontásból származó törmelék saját költségen való elszállítására és használati díj megfizetésére.
- [4] A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 42.Pf.637.203/2021/6. számú részítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [5] A Kúria Pfv.I.20.571/2022/8. számú részítéletével a jogerős részítéletet hatályában fenntartotta. Indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó a jogerős részítéletet csak az ingatlan kiürítésére kötelező részében támadta. A Kúria részítéletének indokolásában rögzítette, hogy az indítványozó a jogerős részítélet anyagi jogszabálysértését abban jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:341. § (2) bekezdését tévesen értelmezte, amikor azért nem tartotta megalapozottnak a gazdagodás megtérítése iránti követelése alapján gyakorolt visszatartási jogát, mert részéről a követeléssel összefüggésben nem történt konkrét igényérvényesítés, továbbá a visszatartási jog alapjául szolgáló követelést azonosítható és értelmezhető módon kell meghatározni, nem köteles annak érvényesítésére. Az elsőfokú bíróság azért tekintette alaptalannak az indítványozó visszatartási jogra vonatkozó kifogását, mert nem jelölte meg a követelés jogalapját, tényeit és összepszerúságát, így nem volt egyértelmű, hogy jogelődje vagy saját beruházásai ráépítésből vagy jogalap nélküli gazdagodásból eredő követelésére hivatkozik. A másodfokú bíróság szerint az indítványozó megjelölte követelése jogszabályi alapját, esedékességét és összegét, azonban a visszatartási jog gyakorlásának feltétele az igényérvényesítés, amely a jelen esetben elmaradt. A Kúria részítéletében rögzítette, hogy az indítványozó ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a felépítményt a korábbi bérlő építette, akitől azt az indítványozó házastársa megvásárolta, felújította azt, így jogutódként azt saját tulajdonnak tekinti, követelése jogalapja a felépítmény vonatkozásában ráépítésből eredő gazdagodás megtérítése 12 500 000 Ft összegben, a kerti beruházásokkal összefüggésben 3 000 000 Ft, amelyek megtérítésére az Önkormányzat a haszonbérleti szerződések és a jogszabályok alapján köteles. Ezt követően az

indítványozó 15 500 000 Ft összegű követelését ráépítésből eredő gazdagodás, illetve jogalap nélküli gazdagodás iránti igényként jelölte meg.

- [6] 2. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte a Kúria Pfv.I.20.571/2022/8. számú részitélete, a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.637.203/2021/6. számú részitélete, a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 5.P.22.156/2019/36-I. számú részitélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó szerint a bírói részítelek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a II. cikkét, a VI. cikk (2) bekezdését, a XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseit, a XV. cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) és (2) bekezdéseit, a XXII. cikk (1) bekezdését, és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit.
- [7] Az indítványozó ténybeli előadása szerint 2017. december 13-án és december 26-án kelt leveleiben kérte az Önkormányzattól az általa végzett beruházások elszámolását, 2018. március 14-én az Önkormányzat alpolgármesterével történt találkozó alkalmával az épületek külső felújításában állapodtak meg, majd ezt követően 2018. március 22-én az Önkormányzat az épület bontását rendelte el. Az indítványozó kifogására választ nem kapott, a felújítást elvégeztette 2018 nyarán. Az Önkormányzat képviselőtestülete 610/2018. (X. 18.) határozatával (a továbbiakban: Önkormányzati határozat) döntött az épület elbontásáról és a parcella kiürítéséről. E határozat szerint: „1. a külterületen lévő földterületeket továbbra is bérbeadás útján kívánja hasznosítani, azok értékesítéséhez nem járul hozzá. [...] 3. azon parcellák esetében, ahol a területen legfeljebb egy kb. 35 m²-es, megfelelő műszaki felépítmény található, a határozatok elfogadását követően a használóval bérleti szerződés köthető”.
- [8] Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét alapvetően arra alapította, hogy az eljáró bíróságok nem voltak tekintettel arra a körülményre, hogy az indítványozó az elsőfokú eljárásban, az írásbeli ellenkérelem előterjesztésekor jogi képviselő nélkül járt el.
- [9] Az indítványozó szerint az eljáró bíróságoknak az anyagi jogi pervezetés körében figyelembe kellett volna vennie, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó az Önkormányzatnak megküldött leveleiben elszámolási igényét bejelentette, továbbá az érintett felépítmény a földhivatal által regisztrált, 1972-ben épült, ezért ideiglenesnek nem tekinthető és okszerűen belátható, hogy mintegy 50 éve ott áll, földhivatali térképen szerepel, ezért az Önkormányzat megalapozottan nem hivatkozhat arra, hogy a felépítményről nem volt tudomása.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései sérelmét abban látja, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró indítványozó esetében az ellenkérelem előterjesztésekor a bíróságot többletkötelezettség terheli, azon tartalmú tájékoztatást, amely a Kúria részíteleiben szerepel, az elsőfokú bíróság nem közölte az indítványozóval. Az indítványozó szerint a Kúria a rá is vonatkozó közrehatási

tevékenységének nem tett eleget, amikor az iratanyag vizsgálatával az indítványozó által írásbeli ellenkérelme előterjesztésekor nem ismert, előre nem látható, a peresztesség terhének súlyára is tekintette aránytalan kötelezettséget telepített.

- [11] Az indítványozó a másodfokú bíróság részítése tekintetében a fegyverek egyenlőségéhez való jogának sérelmére hivatkozott, amikor egyes nyilatkozatok ellentmondásosságát kizárólag az indítványozó vonatkozásában vizsgálta és csak az indítványozó hátrányára értékelte.
- [12] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti, ha a másodfokú bíróság illetve a Kúria olyan hiányosságot ró a terhére, amely az elsőfokú bíróság pervezetésének eredménye, hiszen még a perfelvétel lezárása előtt fel kellett volna hívni a jogi képviselő nélkül eljáró indítványozót a perfelvételi nyilatkozatai hiányosságainak kijavítására, illetve az elsőfokú bíróságnak figyelmeztetési kötelezettsége volt a bizonyítási teher vonatkozásában is.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti hatékony jogorvoslathoz való joga sérelmét abban látja, hogy a másodfokú bíróság és a Kúria nem orvosolták az elsőfokú bíróságnak a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét okozó pervezetését.
- [14] Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek sérelme kapcsán előadta, hogy az Önkormányzat tulajdonában álló vagyontárgyak bérbeadásáról szóló felperesi Önkormányzat Képviselőtestületének 9/2015. (II. 15.) önkormányzati rendeletének 109. §-a és 109/A. §-ai az irányadók, ezért az ezen jogcímen szerződő személyek tekinthetők homogén csoportnak. Az indítványozó szerint az a tény, hogy az Önkormányzati határozat a „kb. 35 m²-es” felépítménnyel rendelkező földhasználók számára tartja fenn a haszonbérleti szerződés megkötésének lehetőségét, sérti a normavilágosság és az egyenlő bánásmód elvét. Az egyenlő bánásmód sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a „kb.” fordulat alkalmazása azt eredményezte, hogy az indítványozó esetében az együttesen 27,57 nm² nagyságú felépítmény elbontására kötelezte, míg a szomszédos parcellák nem szerepeltek az Önkormányzati határozatban, amely parttalan és önkényes diszkriminációt valósított meg a homogén csoporton belül. Az indítványozó előadta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az ellenkérelmében is szereplő ezen hivatkozását.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének a megsértését azzal indokolta, hogy az Önkormányzat nem újította meg a két évtizede fennálló haszonbérleti szerződését, ugyanakkor egy 2020-ban hozott új rendelettel a bérleti díj összegét a háromszorosára emelte, így az indítványozó számára nem egyértelmű, hogy az Önkormányzat mely magatartásához igazítsa a saját magatartását. Az indítványozó előadta, hogy az Önkormányzat a honlapján rendszeresen tesz közzé pályázati kiírást az ingatlan bérbeadás útján történő hasznosítása céljából, amely pályázati kiírás bizonyítja, hogy az érintett ingatlant felépítménnyel együtt kívánja hasznosítani, amelynek bontására vonatkozó kötelezését azóta visszavonta.

- [16] Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joga sérelmével összefüggésben utalt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére is. Az indítványozó tulajdonhoz való joga megsértését azzal indokolta, hogy az ingatlanon lévő felépítmény, amelyet házastársa megvásárolt 1972-ben építési engedély alapján épült, földhivatali helyszínrajzon fel van tüntetve, azon az indítványozó hasznos, értéknövelő beruházásokat végzett, kertrendezést is megvalósított, gyümölcsöst létesített. Az indítványozó szerint a bérleti jog ingatlannyilvántartáson kívüli, nem dologi hatályú jog, amely vonatkozásában az Alkotmánybíróság 50/2014. (XII. 6.) AB határozatában elismerte az alkotmányos tulajdonvédelmi körbe tartozását. Az indítványozó szerint az őt terhelő kiürítési kötelezettség alkotmányosan nem jelentheti azt, hogy az ingatlan értéknövekedését érintő beruházásai elszámolatlanul maradjanak, ekként ne gyakorolhatna visszatartási jogot az elszámolás megtörténteig.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény II. cikke, VI. cikk (2) bekezdése és a XXII. cikk (1) bekezdése megsértését is kifogásolta, ennek kapcsán relevánsnak ítélte, hogy az ingatlan 2008 óta családi életének színtere, az elmúlt 15 évben nagyon gondot fordított a családi élet kényelmét jelentő beruházásokra, szoros érzelmi kötődése alakult ki az ingatlanhoz. Az indítványozó szerint az önkormányzati vagyongazdálkodást érintő alapjogkorlátozást megvalósító intézkedést a helyi önkormányzat képviselőtestületének rendeletén kívül más normatív vagy egyedi aktusban nem lehet előírni.
- [18] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [19] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, a 29-31. § szerinti feltételeket, valamint az 52. § szerinti feltételeket.
- [20] Az indítvány megjelölte azt az alaptörvényi és törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), amelyre tekintettel az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezte [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)* pont].
- [21] A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette. Megállapította továbbá, hogy az indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint – határidőben érkezett. Megállapította, hogy az indítvány határozott kérelmet tartalmazott azzal, hogy a

támadott bírósági döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [22] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)-f) pontjaiban foglalt formai követelményeknek részben tesz eleget. Az indítvány megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 27. §-a]; és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [II. cikk, VI. cikk (2) bekezdése, XIII. cikk (1) és (2) bekezdései, XXII. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései, valamint a B) cikk (1) bekezdése]; és kifejezett kérelmet fogalmaz meg a támadott bírói döntés(ek) alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére is.
- [23] Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozása esetén nem értelmezhető az Alaptörvényben biztosított jog sérelme, ezért e tekintetben érdemi alkotmányossági vizsgálat lefolytatására indokolás előterjesztése esetében sem lenne lehetőség. {3115/2016. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [30]} Ennek oka, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában a visszaható hatályú jogalkotás, illetve a felkészülési idő hiányára való hivatkozás kivételével alkotmányjogi panasz benyújtására nincs lehetőség. {3059/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}
- [24] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására [...]” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az Alaptörvény II. cikkét, a VI. cikk (2) bekezdését, XXII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (7) bekezdését érintően az indítványozó nem adott elő, alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást, lényegében csak felsorolásszerűen hivatkozott ezen alaptörvényi cikkek megsértésére, ezért e vonatkozásban az indítványozó alkotmányjogi panasa nem felel meg az Abtv. 27. §-ában foglalt feltételeknek. Az Alaptörvény XXII. cikk (1) bekezdése mindazonáltal államcél és nem alapjogot tartalmazó rendelkezés. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatos indítványozói érvelés tartalmilag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz keretében értelmezhető, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e tekintetben a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján értékeli.
- [25] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére, a XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való joga sérelmére és a XV. cikk szerinti egyenlő bánásmód követelményére hivatkozott.
- [26] 4. Az Abtv. 64. § d) pontja értelmében az Alkotmánybíróság végzésben utasítja vissza az indítványt, ha érdemi vizsgálata során megállapítja az indítvány törvényi feltételeknek nem megfelelő tartalmát.

- [27] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a XV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti indítványelemekre tekintettel befogadta, azonban az Alkotmánybíróság eljárása során nyilvánvalóvá vált, hogy az indítvány nem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [28] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[15]}.
- [29] Az indítványozó szerint a korábbi bérelő által az ingatlanon létesített és házastársa által megvásárolt felépítmény fejlesztése révén, valamint az indítványozó többéves bérleti jogviszonya(i) alapján őt az ingatlan kiürítése esetén feltétlen, azonnali és teljes kártalanítás, valamint ennek hiányában az ingatlan további használata melletti visszatartási jog illeti meg. Ugyanakkor az eljáró bíróságok támadott ítéleteikben akként foglaltak állást, hogy az indítványozó nem határozta meg a jelen eljárásban történő elbírálásához szükséges részletességgel sem visszatartási joga jogalapját (ráépítés szabályai, vagy jogalap nélküli gazdagodás), sem az annak alapjául szolgáló értéket, így az a bírósági eljárásban nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság a perfelvételi tárgyaláson tájékoztatta az indítványozó jelenlévő meghatalmazottként eljáró házastársát, illetve jogi képviselőjét, hogy bizonyítania kell, hogy a felek közötti elszámolás nem történt meg az okirati bizonyítékokkal ellentétben, illetőleg az általa ellenkérelmében tett állításokat az okirat aláírása körében (5.P.22.156/2019/19.), továbbá milyen a felperestől származó jogcíme van a felperes tulajdonát képező ingatlanra, illetve a szerződés megszűnését követően visszaadta a felperes tulajdonát képező ingatlant kiürítve, nem áll fenn használati díjtartozása. Ezt követően az indítványozó képviseletében eljáró személyek nem terjesztettek elő bizonyítási indítványt a perfelvételi tárgyalásról készült jegyzőkönyv tanúsága szerint (5.P.22.156/2019/30. számú irat, 5. oldal).
- [30] Mindezekre tekintettel a tulajdonhoz való joggal kapcsolatos indítványozói érvelés kapcsán az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában azt vitatja, hogy a Kúria nem adott helyt a per során előterjesztett érveinek. A Kúria arra figyelemmel nem tartotta megalapozottnak az indítványozó érvelését, hogy az indítványozó azt állította, hogy követelése bérleti jogviszonyból ered, azonban

visszatartási jogát dologi jogviszonyból (ráépítés) és szerződésen kívüli jogviszonyból (jogalap nélküli gazdagodás) eredő igényekre alapította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [13]–[15]}.

- [31] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése sérelmével összefüggő indítványelem vonatkozásában az indítványozó szerződése megszűnését követően született önkormányzati határozat más bérlőkhöz képest diszkriminatív módon történő alkalmazása tekintetében az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapította, hogy az indítványozó ilyen tartalmú érvelést a per során nem adott elő. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „azonban a bírói döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszban csak olyan kérdésekkel összefüggésben kérhető azok alaptörvény-ellenességének megállapítása, amelyekre a panaszos már a bírósági eljárás során is kitért és ilyen módon a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette (vagy ilyen lehetőség nem áll rendelkezésére). Olyan új jogi tény állítására azonban, amely az indítványozó szerint ügyének eltérő megítélését tenné indokolttá, az eljárásjogi törvényekben szabályozott esetekben a rendes bíróságok előtt ugyan utóbb is lehetőség van, azonban alkotmányjogi panasz indítványban erre nincsen mód. Ez következik az Abtv. 27. §-a által előírt, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettségére vonatkozó előírásból; a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítésének hiányában pedig az alkotmányjogi panasz befogadhatóságra vonatkozó egyik lényeges feltétel fennállta nem állapítható meg” {3327/2018. (X. 16.) AB végzés, Indokolás [25], 3512/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [32] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti indítványelemmel összefüggésben az Alkotmánybíróság a bírósági iratanyag alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárásában a perfelvételi tárgyalásokon, illetve a perfelvételt lezáró tárgyaláson az indítványozó nem személyesen járt el, hanem meghatalmazással képviselte házastársa, illetve jogi képviselője. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága szerint az anyagi pervezetése keretében részletesen tájékoztatta a jogi képviselővel eljáró indítványozót, hogy mire terjed ki a bizonyítási kötelezettsége, az indítványozó ennek ellenére nem terjesztett elő bizonyítási indítványt.
- [33] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. A jogszabályok értelmezése a bíróságok feladata, míg az Alkotmánybíróság hatásköre a bírói jogértelmezés alkotmányos kereteinek kijelölésére terjed ki. Ez a hatáskör

azonban nem eredményezheti azt, hogy az Alkotmánybíróság negyedfokon ismételten felülbírálná a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott határozatát. Az Alkotmánybíróság gyakorlata töretlen abban, hogy a tényállás feltárása, az eljárás során előadott érvek, illetve beszerzett bizonyítékok értékelése, a következtetések mérlegelés alapján való levonása, illetve a tényállás megalapozottságának vizsgálata a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladatok, így kívül esnek az Alkotmánybíróság vizsgálódási körén {lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indoklás [33], 3207/2015. (X. 27.) AB végzés, Indoklás [12], 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indoklás [11], 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indoklás [18], 3151/2018. (V. 7.) AB végzés, Indoklás [14]}" {3382/2018. (XII. 5.) AB végzés, Indoklás [21]; egyik legutóbbi megerősítése: 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indoklás [34]}.

[34] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 64. § d) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 3.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró